

за да го кърми — а какъ и какъ да исиратимъ нейнитѣ други дѣца? И така трѣбаше неволно да ги оставяме до като мѣстото позволяваше, а въ това врѣме ние рѣшихме за нужно да устроимъ едно мѣсто за приемане на дѣцата, особено за сирачета които бѣха голѣмо множество. Другитѣ здрави — наир. майки, жени и бащи на раненитѣ — моляхъ да имъ дозволимъ да останатъ при своитѣ болни мъже или дѣца; но рѣшението на тия тѣжки въпроси ние оставихме на другия день. И така ранѣнитѣ се намѣрваха подъ покровъ и имаха храна, която имъ се доставяше отъ градътъ; но това не бѣше доволно: трѣбваше лица за да ги надгледватъ и да слугуватъ; бѣха нужди цѣрове и много други. Прислуга се намѣри въ сѣщия день, а нѣкои господжи и господжници, особено учителкитѣ, показаха готовность да спомогатъ и да шетатъ около раненитѣ. Поцъ Стефанъ взѣ върху си обязанности на надзирателъ и казначей. Агентинътъ на Славянскій комитетъ Наринкинъ, който въ това врѣме бѣше дошълъ, прие грижата за да устрои сиротопиталище, а унѣлимощения отъ обществото на Чървеный Кръсть, Глѣбовъ, дозволи да се въсползуваме съ нѣкои необходими предмѣти отъ Габровския складъ при военната болница, и така на слѣдующата сутрина въ българската болница бѣха доставени: дрехи превързвателни материяли, лѣкарства и инструменти. Явиха се и медицински дѣятели, ние двама лѣкари, моя помощникъ — студентъ на академията — и три сестри на милосърдието.

Ние пристъпихме къмъ правилно разгледанье на раненитѣ, и понеже още нѣмаше кривети, то